

24 Рёкоха прѡчее по меж-
дѡ си: да го не раздѣраме,
но да фжраиме жрѣвѣа за
нёго, (да видиме) комѡ ще
да се падне, за да се испѡлни
писаніе то, коѣто говори:
раздѣлиха дрѣхи те ми по
междѡ си, и за ѡклекод то
ми фжрлиха жрѣвѣа, воини
те прѡчее направиха това.

25 И стоѡеа при Крѣстатѡ
Иисѡсовѡ Мѡйка мѡ, и се-
стра ѡта на-мѡйка мѡ, Маріа
Клеѡпова и Маріа Магда-
лина:

26 Като видѣ прѡчее Ии-
сѡсѡ Мѡйка си, и оучени-
катѡ когѡто ѡвѣчаше, че
стоѡеа (влизѡ), рече на Мѡй-
ка си: жѣно, ѣто сынѡ ти.

27 Послѣ рече на оучени-
катѡ, ѣто мѡйка ти, и ѡ
ѡнѡи часѡ зема ѡ оученикѡ
вѡ своѡта си (кжѡца)

28 Послѣ по това, понѣ-
же знаеше Иисѡсѡ че сѡчко
ѡто се вече свжрши, да се
свжде писаніе то, рече: жа-
денѡ самѡ.

29 И стоѡеше тѡмѡ сосѡдѡ
пжленѡ сѡ ѡцѣтѡ: а ѡни
като натопиха гжва вѡ ѡ-
цѣтатѡ, и накодѡха ѡ на
трѡстѡ, поднесѡха мѡ при
оустѡта.

30 Когѡто прѡчее приѡ ѡ-
цѣтатѡ Иисѡсѡ рече: свжр-
шисе (сѡчко), и преклонѡ си
главѡта и предаде дрѡхѡ.

31 А Идѣе те, да не ѡ-

станатѡ на Кржстатѡ тѣле-
сѡта вѡ свѡвѡта, понѣже
бѣше петѡкѡ: (заѡѡто бѣ-
ше голѣмѡ дѣнь ѡнѡа свѡ-
вѡта,) молиха Пѡлатѡ да
имѡ прекѡнатѡ голени те, и
да ги вдѡгнатѡ.

32 Дойдѡха прѡчее воини
те, и на перѡватѡ прекѡиха
колени те, и на дрѡгѡатѡ кой-
то бѣше распнатѡ сѡ нѣго.

33 Но като дойдѡха и при
Иисѡса, и видѣха го че ѣ оу-
мрѣлѡ, не прекѡиха мѡ голѣ-
ни те.

34 Но ѣдинѡ ѡ воини те
прѡкодѣ го сѡ копѣе вѡ ре-
крѡта, и ѡбѣе истрѣче кржѡ
и водѡ.

35 И ѡнѡи който видѣ
свидѣтелствѡва, и истинно
мѡ ѣ свидѣтелство то: и
ѡнѡ знаѣ че истина говори,
да фѡнете вѣра вѡе.

36 Заѡѡто това бѡдѣ да
се свжде писаніе то: кѡстѡ
не ще да се стрѡши ѡ нѣгѡ

37 И пакѡ дрѡго писаніе.
говори: ще да поглѣднатѡ
на нѣго, когѡто прѡкодѡха.

38 И по това послѣ Иѡ-
сифѡ ѡ Арѡмаѡеѡ (който
бѣше оученикѡ Иисѡсовѡ, по-
таѣнѡ ѡкаче заради стра-
хѡтѡ Идѣйсѡи) моли Пѡ-
латѡ, да земе тѣло то Ии-
сѡсовѡ: и заповѣда Пѡ-
латѡ ѡидѣ прѡчее и зема
тѣло то Иисѡсовѡ.

39 И дойдѣ и Нѡкодѡимѡ